

UNIVERZITET U NOVOM SADU
FILOZOFSKI FAKULTET

Dr. sc. DAVOR DUKIĆ*, redoviti profesor sa Katedre za stariju hrvatsku književnost na Filozofskom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu,

kao gost Odseka za komparativnu književnost sa teorijom književnosti
Filozofskog fakulteta u Novom Sadu, održaće

PREDAVANJE

SEMANTIKA NARATIVNE PROZE GAJE PELEŠA**.
POSTAVKE I PROBLEMI

u četvrtak, 24. aprila 2014, na Filozofskom fakultetu u Novom Sadu, u
svečanoj sali br. 30, s početkom u 14:15 sati

---

* **Prof. dr Davor Dukić** rođen je u Zadru 1964. godine. Diplomirao komparativnu književnost i povijest na zagrebačkom Filozofskom fakultetu. Na istom fakultetu magistrirao 1993, doktorirao 1998. Od 1989. do 1993. radio u Institutu za etnologiju i folkloristiku u Zagrebu, a od zimskog semestra 1993/1994. zaposlen na Katedri za stariju hrvatsku književnost Odsjeka za kroatistiku Filozofskog fakulteta u Zagrebu. Od 1999. do 2001. bio lektor hrvatskog jezika na Sveučilištu u Bonnu. Dobio je nekoliko stipendija za istraživački i nastavnički rad na stranim sveučilištima, među kojima i Herderovu stipendiju (Sveučilište u Beču, akademska godina 1991/1992) te Humboldtovu stipendiju (Institut za slavensku filologiju, Sveučilište u Münchenu, akademska godina 2005/2006). Voditelj je projekta "Imagološka istraživanja hrvatske književnosti od 16. do 19. stoljeća" te glavni urednik časopisa *Umjetnost riječi*. Izbor iz djela: autorske knjige: *Figura protivnika u hrvatskoj povijesnoj epici*. Zagreb: Hrvatska sveučilišna naklada, 1998; *Poetike hrvatske epike 18. stoljeća*. Split: Književni krug, 2002; *Sultanova djeca: predodzbe Turaka u hrvatskoj književnosti 16. do 18. stoljeća*. Zadar: Thema, 2004; Urednik je zbornika *Kako vidimo strane zemlje. Uvod u imagologiju*. Zagreb: Nova Europa, 2009.

** **Gajo Peleš** rođen je 1931. godine u Karlovcu. Na Filozofskom fakultetu u Zagrebu diplomirao je 1956. južnoslavensku filologiju, a doktorirao je 1965. godine. Godine 1967./68. predaje na Sveučilištu u Lilleu, a od 1968. do 1970. u Parizu (Université Paris VIII – Vincennes). Godine 1972. biran je za docenta, a 1982. za redovitoga profesora na Odsjeku za komparativnu književnost Filozofskoga fakulteta u Zagrebu. Bio je šef Katedre za opću povijest književnosti i pročelnik poslijediplomskoga studija književnosti. Zasnovaio je studij bibliotekarstva i jedan je od utemeljitelja Odsjeka za informacijske znanosti. Od 1980. boravi u niz navrata, kao stipendist Humboldtove zaklade, na sveučilištima u Konstanzu i Münchenu. Posebno se bavi teorijom proze, semantikom književnoga teksta i teorijom povijesti književnost. Knjige: *Poetika suvremenog jugoslavenskog romana 1945–1961* (1966.); *Iščitavanje značenja*, 1982; *Priča i značenje. Semantika pripovjednog teksta*, 1989. *Tumačenje romana*, 1999.